

Heldin Henriette Polak, ondanks alle ellende, met rechte rug

Henriette Polak

Rechte rug

De lijnen naast haar mond doen de aanzet van een glimlach vermoeden, maar haar lippen zijn recht en de perfecte bogen van haar wenkbrauwen staan hoog boven de ietwat geloken ogen. Haar linkerarm ligt in haar schoot, haar rechterarm rust op de leuning achter haar, waardoor ze in een rechte houding op de stoel zit.

Joop Sjollema schilderde Henriëtte Polak in 1964, op haar eenenzeventigste, als een vrouw met ruggengraat. Een houding die haar vermoedelijk de Tweede Wereldoorlog door hielp.

Toen ze in mei 1940 met haar man, de filosoof Leo Polak, probeerde te vluchten voor de binnenvallende Duitsers, toen ze

kort daarna hoorde dat hij gearresteerd was, naar het concentratiekamp werd gebracht en daar overleed, toen ze moest vernemen dat haar dochter die in het verzet zat ook werd gearresteerd en in een kamp stierf en toen ze later zelf tijdens een razzia opgepakt werd en in kamp Westerbork terecht kwam, én toen ze daar toch weer vrijgelaten werd. Maar ook in de ongetwijfeld harde jaren na de oorlog moet ze telkens haar rug gerecht hebben om anderen, vooral kunstenaars, musici en ouderen, te helpen. Ze mag statig en koel overkomen, dit is een heldenportret.

Tim Pardijs
Museum Henriette Polak